

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei

Pe jumătate 90 Lei

In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică

Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Credințe deșarte

— In descânțece și vrăjitorii —

de NICOLAE HANCU preot

La poporul nostru e fapt că a existat și există diverse superstiții și credințe deșarte în descânțece, vrăjitorie și boscoane, aceasta din lipsa educației sau creșterii.

Am aflat și văzut mai mulți oameni, cari, în loc să-și încerce a-și alina necazul și durerile prin rugăciuni către Tatăl cel cerese, care după cum zice sfânta Scriptură este, „doctorul sufletelor și al trupurilor”, se depărtează de El și alsaigă cu pași mai repezi și parcă mai siguri la vrăjitor sau la vre-o babă, rugându-i pe aceștia să-l ajutore prin meșteșugul lor diavolesc.

Vai și amară se mai înșeală omul acela și mare păcat își lipește de sufletul lui, pentru că mai bine crede în descânțecile acestei zgripturoaice de babă, decât în rugăciunile și slujbele făcute către Tatăl ce Cerește. — Mulți oameni și mai ales femei, — cari sunt gata în tot momentul a alerga la descântători și vrăjitori cari apoi să le împlinescă ceea ce doresc, — și țin la lucrul acesta, ca și la orice alt lucru de toate zilele, ca și când nu ar fi nici un păcat.

Să ne gândim că destule alte păcate facem noi, să ne ferim să nu călcăm barem cea mai mare poruncă Dumnezească: „Eu sunt Domnul dumnezeul tău, chip cioplit să nu-ți faci ca să te închini lui”. Aci prin chip cioplit nu se înțelege numai chipul cioplit de mână omească, ci orice faptură din lume, așa că oricine urmează a se închina fapturii, toți aceștia își fac șieși dumnezei streini, adevărat pe descântători și vrăjitori, pe aceștia îi onorează mai mult decât pe Dumnezeu, și pe aceia îi țin mai drepti decât pe Dumnezeu, ei nu nădăduesc nimica dela Dumnezeu, ei dela vrăjitori și descântători; ei nu iubesc pe Dumnezeu, ei mai mult pe acești meșteșugari ai diavolului.

Poate ați auzit, așa cred, despre împăratul Nabuchodonosor, care a cutezat a zice că nu cunoaște alt Dumnezeu afară de sine însuși, pentru care faptă a fost pedepsit într'un mod rușinos, că a ajuns să pască iarba cu boii, 7 ani dea rândul. — Așa ajunge tot celce vrea să se facă atot puternic, din vierme neputincios ce este.

Să ia aminte toți ceice se ocupă cu astfel de lucruri că vor fi pedepsiți din partea lui Dumnezeu, fie mai iute fie mai târziu; Dumnezeu poruncește în Legea Veche ca să se peardă descântătorii și vrăjitorii căci în cartea a II lui Moisi (XXII. 18) zice: „pe fermeștoare să nu o lași să trăiască”. În cartea

III. (XX. 27) le mărește pedeapsa zicând: „Bărbatul sau femeia, care are duh descântător sau vrăjitor, acela cu moarte să se omoare, cu pietrii să-l ucideți, sângele lor asupra lor”.

— Din acestea se vede că Dumnezeu îi osândește cu moarte crâncenă pe acei cari se ocupă cu meșteșugitul acesta diavolesc. Tot atât de grea și de crâncenă va fi osânda și pedeapsa și în cealaltă lume și celor ce se abat spre calea aceasta a vrăjitorilor. Sf. Pavel zice la Efes (V. 5) Galat (V. 20): „Cei cari servesc idolilor și umblă după vrăjitorii și descânțece, nu au loc întru împărăția lui Dumnezeu”, cu atât mai puțin pot avea acolo loc, vrăjitorii și descântătorii.

Nici chiar pe împăratul Solomon nu l-a cruțat Dumnezeu de pedeapsă pentru acest păcat, cu toată că mai înainte era plăcut înaintea lui Dumnezeu, căci sf. Scriptură zice (I. Reg. XI, 2—17): „când s'a abătut spre a servi idolilor, a seulat Dumnezeu mulți dușmani asupra lui”, iar că i-a mai făcut bine după aceea — i-a făcut numai pentru tatăl lui, adevărat pentru David care era serv credincios lui Dumnezeu.

Așa dar credința în astfel de lucruri este un păcat așa de mare, încât cu greu se aplică să-l ierte Dumnezeu pe un astfel de om, cu toate că Dumnezeu e bun și lesne iertător. — Un astfel de exemplu avem în cartea judec. (X 13—16), unde îi muștră Dumnezeu pe Israeliteni zicând: „Sidoneii, Omalechiții și Maaniții, s'au răsculat asupra noastră și voi ați strigat către mine și v'am mântuit din mâinile lor, cu toate că voi ma-ți părăsit și ați servit idolilor, deaceia mai mult nu vă voi mântui. Mergeți și strigați către dumnezeii cari v'ați ales, ca ei să vă mântuiască în timpul năcazului vostru”.

După ce veți fi citit aceasta, ar putea să se aile cineva și să cugete: e lesne a vorbi, dar e greu a suferi năcazul. Cred că e păcat a umbla după astfel de lucruri când ești sănătos și fericit, dar tot nu poate fi așa păcat mare când ești în necaz, căci omul în năcaz toate le încearcă și probează. Bine, să zicem că ți-a furat cineva banii sau altceva, — baba vrăjitoare, ce crezi, de unde știe să-ți poată spune cine-i furul? De vine vre-o boală asupra ta, alergi iarăși la vrăjitor să-ți caute de ceas rău, să-ți descânțe, și nu-ți aduci aminte că Dumnezeu e Domn peste viață și moarte. Iar de s'a întâmplat să te însăntoșezi, crezi că aceasta au făcut-o descânțecile? Căci eum vor putea vorbele goale

să-ți scoată boala din oase, când nici medicina ce o beai nu e în stare a face aceasta, fără voia Celui de sus.

Vă îndemn, mai bine suferiți moartea înșai, decât să vă mânjiți sufletele cu astfel de păcat mare, căci dacă vei păstra credința cea adevărată, de a sluji Dumnezeului celui adevărat, veți lua comoara fericirii atât aici pe pământ, cât și în veșnicia de dincolo de mormânt!

Spre binele plugarilor. Guvernul de acuma face tot ce-l stă în putință, ca să îmbunătățească starea țăranilor. Mai nou a ridicat vama pentru grâu și săcară la 400 Lei după 100 kgr., iară pentru făină și păstaloase la 600 Lei după suta de kilograme. Pentru ce a făcut guvernul aceasta? Pentru că la noi sunt mai scumpe bucatele decât în străinătate. Dacă n'ar pune vamă după bucate, atunci bucatele mai ieftine din străinătate ar putea veni în țară și ar ieftini și bucatele noastre, iar țăranii ar pierde foarte mult. De când a dat guvernul porunca aceasta, grâul la Blaj s'a ridicat la 80 Lei feldera.

Înșălăciuni cu bancnotele de 100 Lei. De când s'au introdus în circulație banii de argint și a început preschimbarea hârtiilor de 100 Lei, diferiți ticăloși, prin mai multe părți ale țării, încearcă să înșele pe oamenii dela sate, spunând că termenul de preschimbare a trecut și astfel dând pe câte o hârtie 30—40 Lei. Facem atenți pe cetitorii noștri să bage bine de seamă, că hârtiile de 100 Lei sunt încă bune și se primesc oriunde.

Încă o școală pe care o recomandăm fiilor de țărani. La Cozmeni, în județul Cernăuți, reședința plășii Șpenițului, pe malul drept al pârâului Șovița, este o școală ca și care nu mai este alta în toată România; este școala de piscicultură (cultivarea peștelui). La această școală toți băieții sunt bursieri, adevărat primesc bursă dela stat. Absolvenții acestei școli au termen redus în armată și după un an de practică pot primi oficiu la pescăriile statului, ca agenți piscicultori. Școala are internat, întreținerea elevilor este gratuită, plătesc numai o mică taxă de frecvență, cererile de primire, timbrate cu 11 Lei și un Leu de aviație, se vor trimite cât mai curând școlii, alăturând extras matricolar, atestat de revaccinare și atestat despre absolvirea alor patru clase primare, la adresa: On. Direcțiune a Școlii de piscicultură gr. I., Cosmeni, plasa Șpenițu, județul Cernăuți.

Iubiți pe vrăjmașii voștri!

Evangelia din săptămâna a doua după Înălțarea sfintei Cruci, din 2 Octombrie, ne arată că trebuie să iubim și pe vrăjmașii noștri, că pe prieteni și păgânii îi iubesc și păgânii, altfel ce deosebire ar fi între creștini și păgâni.

E ușor a vorbi de iubirea vrăjmașilor astăzi, după ce Domnul nostru Isus Hristos ni-a dat o pildă atât de strălucită de iubirea vrăjmașilor. Era greu și aproape necunoscut înainte de venirea Domnului, când lumea păgână nici nu voia să audă de așa ceva, când Domnul, vestind evanghelia iubirii dușmanilor, a fost socotit de unii nebun și descreeat, iară de alții revoluționar și răzvrătit.

Chiar de aceea, întrucât dorim să învățăm a ne iubi dușmanii, să nu mergem la altă școală mai slabă, când putem merge la școala cea mai de seamă, care este a lui Hristos.

Să vedem deci iubirea de dușmani a lui Hristos în cuvintele, vieța și rugăciunile sale.

1. Pentru a înțelege cuvintele Domnului nostru Isus Hristos rostite pe munte despre iubirea vrăjmașilor, nu prea este lipsă de multă tâlcuire. De aceea le dau așa după cum le-a rostit: *»Iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine celor ce vă urăsc pe voi. Binecuvântați pe cei ce vă blastămă pe voi și vă rugăți pentru cei ce vă fac vouă rău. Celui ce te bate peste o față a obrazului, dă-i lui și cealaltă; și celui ce-ți tea haina ta, nu-i opri lui nici cămașa. Și oricui cere dela tine, dă-i; și dela cel ce ia ale tale, nu le cere. Și precum vreți să vă*

face vouă oamenii, și voi să le faceți lor asemenea. Căci de iubiți pe cei ce vă iubesc pe voi, ce dar este vouă? Căci și păcătoșii iubesc pe cei ce îi iubesc pe ei. Și de faceți bine celor ce vă fac vouă bine, ce dar este vouă? Căci și păcătoșii așa fac. Și de dați împrumut dela cari așteptați a lua înapoi, ce dar este vouă? Căci și păcătoșii păcătoșilor dau împrumut, ca să tea întocmai. Însă iubiți pe vrăjmașii voștri, și faceți bine și dați împrumut, nimica așteptând, și va fi plata voastră multă și veți fi fiii Celui Preaînalt; căci el este bun spre cei nemulțămitori și spre cei răi. Deci fiți milostivi, cum și Tatăl vostru este milostiv. (Luca 6, 27—36).

Dintre toți învățăceii și apostolii Domnului poate nici unul n'a înțeles această poruncă mai deplin decât sf. Ioan Evangelistul, de aceea zice în cartea sa catolică întâie: *»Dar vă scriu și poruncă nouă, care este adevărată întru dânsul și întru voi, căci întunerecul a trecut și lumina cea adevărată iață luminează. Celce zice că este în lumină, și pe fratele său îl urăște, întru întunerec este până acum. Celce iubeste pe fratele său, în lumină petrece și sminteală întru dânsul nu este. Iară celce urește pe fratele său, întru întunerec este și întru întunerec umblă, și nu știe încotro umblă, căci întunerecul a orbit ochii lui.* (2, 8—11) Nici aici nu este lipsă de tâlc.

2. Faptele Mântuitorului sunt apoi o dovadă de marea sa dragoste față de dușmani. Ori doară fariseii și cărturarii nu i-au fost cei mai mari dușmani? Cu toate acestea nu le-a făcut nici un rău. Iuda l-a vândut, iară Isus numai atâta i-a spus: *»Prietene, pentru ce ai venit?* (Mateiu 26, 50)? Nu-l urește nici pe Ana, nici pe Caiata, nici pe Pilat, nici pe Petru, pe toți îi iartă, pe toți îi cuprinde în dragostea sa. — Să facem și noi asemenea lui Hristos, căci *»de nu are cineva Spiritul lui Hristos, acela nu este al lui»* zice sf. apostol Pavel (Rom. 8, 9). Să ascultăm din nou îndemnul învățacelui celui iubit care zice: *»Căci aceasta este porunca, pe care o ați auzit dela început, ca să ne iubim unul pe altul; nu precum Cain era din cel rău,*

și a ucis pe fratele său. Și pentru care prietnă l-a ucis? Pentru că lucrurile lui erau rele, iară ale fratelui său drepte. Nu vă mirați, frații mei, de vă urește pe voi lumea. Noi știm că am trecut din moarte în viață, pentru că iubim pe frați. Celce nu iubeste pe frate, petrece în moarte. Tot celce urește pe fratele său, ucigător de oameni este; și știți că tot ucigașul de oameni nu are viața de veci întru sine. Întru aceasta am cunoscut dragostea lui Dumnezeu, că el și-a pus sufletul său pentru noi; și noi datorii suntem pentru frați să ne punem sufletele. Fiii mei, să nu iubim cu cuvântul, nici cu limba, ci cu fapta și cu adevărul» (I. Ioan 3, 11—16, 18).

3. Cea mai mare minune a iubirii de aproapele este rugăciunea pentru dușmani. La atâta bunătate numai Fiul unul născut al Tatălui s'a putut ridica, de când ne-a învățat să rostim rugăciunea *»Tatăl nostru»* zicând: *»Și ne iartă nouă păcatele noastre, precum și noi iertăm greșelilor noștri»* (Mateiu 6, 12). Iar de pe cruce a rostit veșnicele cuvinte: *»Părinte, iartă-le lor, căci nu știu ce fac»* (Luca 23, 34).

După toate acestea, ce zici și, mai ales, ce faci, tu, creștine? Citind acestea schimbându-s'a cătuș de puțin sufletul tău? Poți-te asemăna măcar pe departe cu Mântuitorul tău? Ori doară ne arătăm tot mai nevrednici de el? Lumea de astăzi este atât de năcăjită, fiindcă s'a lepădat aproape cu desăvârșire de Mântuitorul, și de învățăturile lui. De aceea, bine să cumpănim cuvintele sfântului Ioan Evangelistul: *»Celce urește pe fratele său, întru întunerec umblă, și nu știe încotro merge, căci întunerecul a orbit ochii lui»* (I. Ioan 2, 11). *»Iubiți deci pe vrăjmașii voștri»* (Luca 6, 35)!

Părintele Iuliu

Schimbare de nume. Direcțiunea generală a Căilor Ferate Române a hotărât că de aici înainte stațiunea Curtici de pe linia Arad-Ungaria, chiar la hotarul țării noastre, nu se va mai numi Curtici, ci Decebal.

Foiața „UNIRII POPORULUI”

Nichifor Umflatul

Doamne ferește, sfântule și bunule, că de când toți oamenii din țara românească se pricep la politică, își mai capătă unii și nume pe cari înainte nu le-au avut, dar cari — poate — le vor avea din neam în neam și copii de copii.

Numai te miri când mergi prin satele noastre și auzi cum la unul îi zic Conversiune, altuia îi zic Camătă, altuia Gard de fier, altuia altfel, cari nume sau porecle — cred eu — vin numai dela partidele cu cari au votat la alegeri sau pentru cari au făcut României propagandă.

Dar dintre toți, nici unul nu se supără de numele sau porecla lui ca Nichifor alui Păcură, căruia îi zic, „Umflatul”, fiindcă înainte de alegeri, și chiar în vremea lor, el sau știind sau neștiind — poate că auzise și el dela alții fără să înțeleagă despre ce era vorba, — mereu vorbea despre „inflație” sau „Umflație”, cum îi zicea el.

— Nouă în țară ne trebuie umflație, și alt chip nu e modru să mai scăpăm de datorii

și de datoriile cele mari — zicea Nichifor unde vedea adunați vre-o doi-trei oameni.

— Dar ce fel de umflație o fi aia, măi Nichifoare, îl întrebă badea Văsălie din Unghiu. — O fi aia umflație de fâlcii, de burtă, ori de picioare, de o dorești tu atâta și îți vine să crezi că te vei prăpădi fără de ea?

— Ia taci dacă nu pricepi politica — îi răspundea Nichifor năcăjit. — Asta are să fie o lege prin care Leul nostru să se umfle așa de tare încât să facă ca o mie sau poate și mai mult. Așa că dacă dumneata, bade Văsălie vinzi, o pereche de boi cu zece mii de Lei, în loc de zece mii să capeti o sută de mii sau chiar un milion. N'ar fi bine asta? Ia spune:

— Bine mă — îi răspundea badea Văsălie. — Eu cred că ar fi bine dacă aş avea numai să vând. Dar dacă după ce am vândut va trebui să și cumpăr, atunci să se umfle Leul sau nu?

— Tot așa, vezi bine, — răspundea Nichifor.

— Atunci ce am avut și ce am câștigat? — întrebă badea Văsălie din nou. Am vândut cu un milion și cumpăr cu opt-nouă sute de mii. Unde vezi tu scăpare în prostia asta, care nu face alta decât te face să numeri toată noaptea până să-ți secotești prețul unei perechi de vite.

Tu n'ai de unde ști că n'ai fost în Un-

garia pe vremea când acolo era legea pe care o dorești tu acum. Atunci pe o trăsură dela Keleti la Nyagati trebuia să plătești la cincizeci de mii de coroane; apoi ca să te sature cum se cade, din o sută de mii nu scăpai. A fost bine asta, măi, ori mai bine era când eu o coroană măncai și beai, numărul unu, ba încă îți mai rămânea și de tabac?

— Dumneata nu pricepi politică — îi răspundea Nichifor.

— Dar bine, măi umflatule, dacă nu pricep, deseebăluiește-mă tu, umfla-te-ai la grumazi cu umflația ta cu tot — îi zice badea Văsălie năcăjit. — Tu unde nevoia ai vântă ai învățat așa de bine, de știi că fără de umflația aia țara se duce pe răpă? Ești tu oare mai cuminte decât oamenii ceia mari, cari conduc ursita țării? Dacă a fost atât de bine cu umflația aia, pentru ce Ungaria și Germania n'au rămas tot în ea, ca să aivă bani mulți? Pentru ce țările se silesc să vină iar ca mai de mult, să aivă banul valoarea lui, cu cinci Lei să poți cumpăra iarăș un Dolár, cum a fost înainte de războiu?

Eu cred că umflația aia ar fi bună pentru niște părliți de datorași, cari s'au pomenit vânduți cu totul din pricina nechibzuiei lor, că s'au tot băgat datori, fără să se mai gândească că odată vor trebui să mai și plătească; dar pentru un om harnic și cinstit,

Câte nu se pot învăța într'o excursie

— Școala Normală de învățători din Blaj la Crăciunelul de jos. —

Duminecă în 25 Sept. c. elevii Școlii Normale, am luat parte des de dimineață la sf. Liturghie slujită în capela școlii, ca pe urmă să putem face o excursiune frumoasă în comuna Crăciunelul de jos, din apropierea Blajului. Scopul acestei excursiuni a fost mai ales câștigarea de învățături, iar nu petrecerea.

Plecarea s'a făcut din curtea școlii la ora 8^{1/2}, sub conducerea Domnului prof. V. Oros. În drum spre Crăciunelul toți mergeam voioși și cântând cântece pline de veselie. Ajunși în apropierea Crăciunelului ne-am oprit la villa Domnului Ambrosi, unde, la primul pas făcut înăuntrul viei, am rămas mirați de frumusețea ei și de fructele frumoase ce se află pe pomii din jurul viei. La vie am fost primiți de domnul Waxmann, administratorul pepinierei. Domnul administrator, un om priceput în creșterea viței de vie, ne-a condus prin via întrecă, care are o întindere de 40 jughere, și ne-a arătat diferite soiuri de vițe producătoare și vițe americane întrebuițate pentru altoire. Ne-a arătat diferite feluri de altoiri și ne-a dat lămuriri folositoare pentru a întregi pe cele învățate din cărți, lămuriri foarte folositoare unui viitor învățător care are menirea, de a da îndrumări pentru cultivarea viei și a pomilor. În timpul vizitării viei, Domnul prof. V. Oros ne-a dat iarăși o mulțime de învățături foarte folositoare.

Dupăce am mâncat de amiazi și am gustat din strugurii primiți de la Domnul Waxman, cărui i-am mulțumit și pentru dar și pentru lămuririle ce ne-a dat, am plecat cu toții în comună. Aici am fost întâmpinați la școala primară de Domnul învățător Ioan Mureșan, pe care de altfel se și cuvinca să-l cercetăm. Domnul învățător prin hărnicia D-sale a reușit ca în câțiva ani, să sporească 3 familii de albine în așa fel ca acum să aibă la 40 de familii. Cât ce intri în grădina nu prea mare dar frumos aranjată din jurul școlii, întâlnești, în mai multe grupuri, coșnițele, care sunt toate lucrute de mâna d-lui învățător,

D-sa ne spunea că a avut la început numai o singură coșniță, care i-a servit de model. Într'un alt loc al grădinii, iarăși un lucru minunat. Pe o întindere foarte mică se află cam 500 altoi cari au fost altoiți tot de d-nul învățător. Dacă privești apoi jur împrejur prin grădină, vezi o mulțime de trandafiri și vițe, altoiți de asemenea de D-sa. Dupăce am văzut frumoasa grădină, d-nul Mureșan ne-a dat o mulțime de sfaturi și îndrumări foarte folositoare unui viitor învățător. Am vizitat apoi școala pe care am aflat-o într'o stare foarte curată și îngrijită. Pe urmă am fost cinstiți cu faguri cu miere, luați de curând dela stupi.

Din cele văzute aici se poate spune că d-nul învățător Ioan Mureșan este vrednic de imitat de către ori care învățător. Așa trebuie să fie învățătorul, a cărui menire e, să dea îndrumări țaranului nostru care nu se prea ocupă cu albinăritul și cu pomăritul, măcar că aceste lucrări aduc un câștig bun. Pe urmă d-nul prof. V. Oros în câteva cuvinte a mulțumit d-lui învățător pentru povețele date și apoi cu un „La mulți ani trăiască“ am plecat adânc mulțumiți de hărnicia acestui dascăl, pe care cred că mulți dintre noi și-au pus în gând să-l imiteze.

De aici am plecat apoi la curtea d-lui Ambrosi, unde am vizitat diferite unelte și mașini pentru lucrarea pământului, casa de altoit, teasurile de stors vinul și grădina de flori foarte frumos îngrijită.

La ora 5, cu bucurie în suflet, pentru că am câștigat atâtea învățături și pilde frumoase, am plecat acasă, spre Blaj.

Pop Simion

elev în cl. VII normală

Un mare cutrămur. În Noua Zeelanda (așa se numesc două insule mari ale Oceaniei, așezate spre miazăzi-răsărit de Australia) a fost un mare cutrămur de pământ, care a nimicnit sute de case, a omorât 15 oameni, răcind greu pe 70.

Bătăia ruptă din raiu

Poporul românesc e cunoscut ca un neam bun și blând, care se mulțumește cu puțin, se mulțumește cu al său, cu ceace poate el câștiga pe dreptate. Avându-ne de mil de ani pământul și țara în care trăim, — căci strămoșii noștri locuiau aceste platuri și înainte de cucerirea română, — românul s'a lăsat de mult de năvăliri peste avutul altuia, cum au făcut atâtea neamuri mai nou venite în jurul nostru. Firea omului sălbatec, care la cu puterea ce este al altuia, nu o întâlnim în istoria noastră. Noi, de mil de ani, ne-am apărut numai, nu am atacat. Ne-am apărut „sărăcia și nevoile și neamul“, cum spune Mircea cel Bătrân prin gralul poetului Eminescu.

În chipul acesta trăind, firea românului s'a îmblânzit, s'a potolit, am putea spune că s'a încreștinat. Și tot ce e potrivit bunătății de inimă, blândeței, omului așezat, nouă nu ne mai place.

Un singur lucru a rămas, care mai arată și în firea unor români vechea sălbătăcie. Este bătăia.

Nu vorbim de bătăia la beție, prin crășme, sau cu bătăia care vine din ceartă cu altul pentru un drept al tău. Asta se întâmplă în, toată lumea, între oameni și învățați și neîn-vățați. Când omul își iasă din fire, fie din mânie fie din beție, e mai puțin vinovat.

Dar când cineva în toată mintea, socotește bătăia ca singurul mijloc de îndreptare, de a face pe cineva mai bun, de a dovedi și de prostie, și de sălbătăcie. Mai ales când bătăia o folosește pentru îndreptarea celor mai de aproape aler săi: a soției și copiilor.

Vorba veche românească: „bătăia e ruptă din raiu“, s'a născut chiar din acest fel de a cerca să faci mai bun pe cel din jurul tău: nevastă și copil.

Cu toată blândețea neamului, avem și azi foarte mulți bărbați cari cred că nu-și îndeplinesc datoria lor de cap al familiei, dacă nu-și bat femeile și copiii. Adeseori pentru nimica toată. Să știe femeia și copil de frică.

E un obicei sălbatic, care necinstește și azi neamul nostru. Și trebuie să-l părăsim.

Bătăia o fi ruptă ea din raiu în unele

care numai atâtea datorie a făcut câtă poate plăti, umflația ta n'are nici un rost. Apoi țara de ce să faci legi, cari să le vie bine numai nechibzuitorilor?

Ce am câștigat eu dacă voi vinde ferdela de cucuruz eu o mie de lei și un purcel cu o sută de mii, dacă va trebui să-mi cumpăr țipicii pe cari acum îi pot avea eu trei sute, cu optzeci sau chiar cu o sută de mii, și dacă la omul care îmi cosește o luncă va trebui să-i dau o sută sau două de mii?

Tu n'ai alta de făcut, dacă vrei să ai bani mulți, decât pe hârtia de o sută să mai faci cu plivasul încă două sau trei nule, ca să ai o sută de mii; dar să le ai numai tu și să nu le mai dai și altuia, ca să creadă bietul om, că e plin de bani, și când celelalte să le poți cumpăra numai cu suma cu care ai vândut. Hăi, dar atunci cum ți-ai plăti tu datoriile, jughinosule, datoriile pe cari le-ai făcut cu nechibzuiala ta?

Ai vrea tu să te scapi de datorie pe spațele țării, dar las' că nu vor fi proști cei dela conducere, și nu vor lăsa să vă umflați voi în pene cum vă place, ci se va găsi cineva care să vă umfle capul de pumni, ca să vă satureți de umflație. —

Nichifor de atunci n'a mai vorbit cu badea Văsălie, dar unde li venea bine, povestea el cu alții; apoi acasă cu nevasta și cu copiii tot despre umflație vorbea.

— Nevastă, fă zama lungă și mămăliga mare, că e umflație în țară — zicea el.

— Aș face-o zău eu — îi răspundea nevasta, — dar mă tem că dacă veji lungi zama prea tare, n'o vor mai mânca nici porceii; iar dacă voi face mămăliga tot mare, mă tem să nu ne umflăm de foame colea pe la Paști. Văd că tu te știi umfla pe uliță cu oamenii, de mă faci și pe mine de rușinea satului; iar când e vorba de chibzuială în casă, atunci nu te mai știi umfla.

Tu nu te gândești, că vine toamna și picioarele copiilor se umflă de frig, ci te gândești mereu la umflarea Leului, și nu-ți vezi de treabă ca oamenii, ei numai alergi dela unul la altul și vorbești despre umflație, par'o' ai vrea să trăiești umflat ca cimpoiul Bulgarului sau ca vacile în luteră... Și nevasta, dă-i și dă-i, și nu-l mai slăbea, până când într'adevăr se umfla firea în Nichifor de punea mâna pe sbieciu, apoi să fi văzut cum îi umfla pielea, zicând că el deja a început legea umflației.

Dacă îi plângea vre-un copil, se recăduia către el și îi striga: — Taci din gură măi spărtură, că de loc fac umflație cu tine. Dar lasă că nici oamenii din sat nu prea îi ră-măneau datorii lui. Unde îl vedea vre-un jumașan sau vre-un bărbat de seama lui, îi zicea:

— Ce-i, Nichifoare, de mergi așa strâmb, ori ți-s'au umflat Lei în buzunar?

— Umfla-te-ai la măsele și la foale — răspundea Nichifor mănios.

Tineretul din sat când îl întâlnește îi strigă: — Umflă-l mă!

— Umfla-vi-s'ar capetele ca beșicile — le răspunde Nichifor alergând cu sbieciul după ei; dar tinerii fug de nu-i poate ajunge.

Alegerile au trecut, iar Nichifor cu umflații lui au rămas pe jos; și de atunci oamenii din sat și mai mult îl batjocoresc. Nu se întâmplă să mai stea cu cineva de vorbă, fără să audă de vre-o umflătură, sau cineva (la vre-un deget, sau vre-o vacă la grumazi, sau vre-un bou de „tragă“ sau de luteră; iar bietul Nichifor nu mai poate hălădui în sat de răul atâtor feluri de umflături. Își pune îndată pălăria pe un ochiu și pleacă bombănind: — Umfla-vi-s'ar picioarele și capul, ca balonul lui Zepelin.

Nu știi dacă se va umfla vre-odată Leul în țara noastră; știi însă că șerparul și punga lui Nichifor nu sunt umflate de loc, și că el a rămas cu numele de „Umflat“.

Nevestii sale — de și este numai ca o scândură, — îi zic în sat „Umflata“, iar copiii „umflătuții și umflăteii“ lui Nichifor.

N. Lupu

cazuri, și anume când vorba bună nu ajută, și când avem de a face cu firi rele și încăpăținate, cari nu ascultă decât de frică. Dar, în viața creștinească și a oamenilor cinstiți, nu bătaia e ruptă din raiu, ci dragostea. Așa că orice îndreptare a soțiilor și a copiilor noștri mai ușor se face prin bunătatea și dragostea părintelui, decât prin pumnul sau parul lui. Căci tot o vorbă românească spune: „Cine nu se bate de cuvântul bun, nu se bate nici de bătă”.

Dela secțiile Astrei.

„Societatea lui Isus“

„Societatea lui Isus“ este un ord călugăresc întemeiat acum patru sute de ani, de *sf. Ignățiu de Loyola*, și aprobat de papa Paul al III-lea. Membrii acestui ord se numesc *iesuiți*. Ei ating azi numărul de 23 de mii. Mai numeroși par a fi în Statele Unite Nord Americane, în Anglia, Belgia, Germania, Italia, Polonia și Austria. Iesuiții sunt călugării cei mai învățați din lume. Ei au cele mai vestite școli. Ei au dat Bisericii o mulțime de sfinți și de învățați mari. Amintim pe *sf. Francisc Xavieriu*, fost profesor la Universitatea din Paris și cel mai mare tovarăș al *sf. Ignățiu de Loyola*; *fericitul Canisius*, *sf. Francisc de Regis*, *sf. Stanislau Kostka*, *sf. Aloisiu de Gonzaga*, *Petru Pázmány* întemeietorul Universității din Budapesta, și alții mulți.

Iesuiții au o mulțime de dușmani cerbi-coși între cari cei mai neîmpăcați par a fi guvernele francmazoane și seetele religioase.

Noi Românii încă avem iesuiți la Satu-Mare. Deși sunt puțin numeroși, ei promit foarte mult. Ei ne sunt foarte de lipsă pentru a-ne ridica la o treaptă mai înaltă de viață morală. Noi datorăm „Societății lui Isus“ multă recunoștință, căci ea a lucrat foarte mult la întoarcerea Românilor în sânul sfintei noastre Maice Biserici a Romei celei vechi (1700). Tot iesuiții ne-au deschis larg porțile școlilor vestite. Fără de iesuiți noi n'am fi avut pe nemuritorul Șincai, pe Petru Maior, pe Clain, luceferii literaturii române, pe episcopul Petru Maior, pe Clain, luceferii literaturii române, pe episcopul Petru Paul Aron, întemeietorul vestitelor școale dela Blaj, primele școale de înaltă cultură națională.

Să ne rugăm bunului Dumnezeu ca să ne dea iesuiți mulți și buni, mai ales în vremile acestea de grea încercare sufletească, și aceasta va fi partea noastră cea mai frumoasă de recunoștință.

(I. V.)

Noutăți politice din țară și străinătate

Ce a mai lucrat Parlamentul — Proiectul cel nou al legii conversiunii — În preajma alegerilor comunale — Alegeri parțiale — Reduceri de lefuri — Demonstrații de ale pensioniștilor — Arhieriei în mijlocul poporului — Înăsprirea legăturilor dintre Franța și Germania — Adunarea a 13-a a Societății Națunilor și conferința desarmării la Geneva — Cutremur de pământ în Peninsula Balcanică — Căderea guvernului dela Pesta — Gandhi vrea să moară de foame — Alegeri în Grecia. — Răscoale în Rusia

Săptămâna care a trecut a fost frământată de grija celor dela putere de a întocmi noul proiect de lege al conversiunii. Dar până când să ajungă în Parlament acest nou proiect de lege, deputații și senatorii n'au stat cu mâinile în sân, ci au desbătut legea controlului averii funcționarilor, legea plantării viței de vie corcită (hibrizi), o lege privitoare la meseriași și comercianți (legea concordatului preventiv), anumite legi financiare — prin cari se scad din nou plățile slujbașilor de stat și altele de mai puțină însemnătate.

Legea însă pe care o așteaptă toată lumea să o vază odată votată e *legea conversiunii*. Abia în zilele acestea a apucat pe masa adunării deputaților și s'a început desbaterea ei. — În numărul trecut al gazetei noastre am spus unele altele despre noul proiect de lege. De data aceasta având la îndemână proiectul așa cum a trecut prin comisiunea adunării deputaților, vom mai adăuga unele altele despre această lege, în jurul căreia se învârte economia de mâne a țării.

Di Maniu — căci Dsa a alcătuit noul proiect — a socotit, că vremile sunt prea tulburi și neașezate pentru a putea dintr'o lovitură să deslegi toate greutatețile și neînțelegerile dintre datoriși și cei cari au împrumutat banii (băncile sau oamenii singuratici).

De aceea prin noua lege, înainte

de toate — se dă o amânare de un an și jumătate (18 luni) pentru judecarea datoriilor cari cad sub conversiune. În acest timp, cei cari au înaintat cereri pentru asanarea (ușurarea) datoriilor, pot cere judecătorilor să li-se judece. În primele șase luni — după publicarea legii — datorașii, cari se împărtășesc de conversiune, nu vor putea fi urmăriți pe cale de execuție silită, dar în schimb sunt datori să-și înoiască polițele (vecselele, cambiile) plătind cei cu avere sub 20 jugăre 4 la sută după jumătatea datoriei (sau 2 la sută după datoria întreagă), iar cei cu peste 20 jugăre 5 la sută după întreaga lor datorie. Cine după 6 luni nu va plăti această camătă, va putea fi urmărit pe calea legii, și nu mai poate intra în conversiune.

Cambiile celor până la 20 jugăre sunt scutite de timbru. — Cine și-a preschimbat cambiile, se poate bucura de o nouă amânare de 12 luni, plătind cei cu avere până la 20 jugăre, câte 4 la sută, iar cei cu peste 20 jugăre vor plăti cametele cari se plătesc la Banca Națională. Camăta se plătește din 6 în 6 luni, iar restanțierii nu vor mai putea avea parte de conversiune. — În tot acest timp proprietarilor cu mai puțin de 20 jugăre, tot ce plătesc la bănci din capul banilor li-se va socoti îndoit, (plătind adeca 1000 Lei se va socoti ca plătit 2000 Lei), iar la băncile populare sau la cooperative li-se socotește cu a patra parte mai mult — (să zicem plătește 1000 Lei, i-se socotește plătit 1250 Lei).

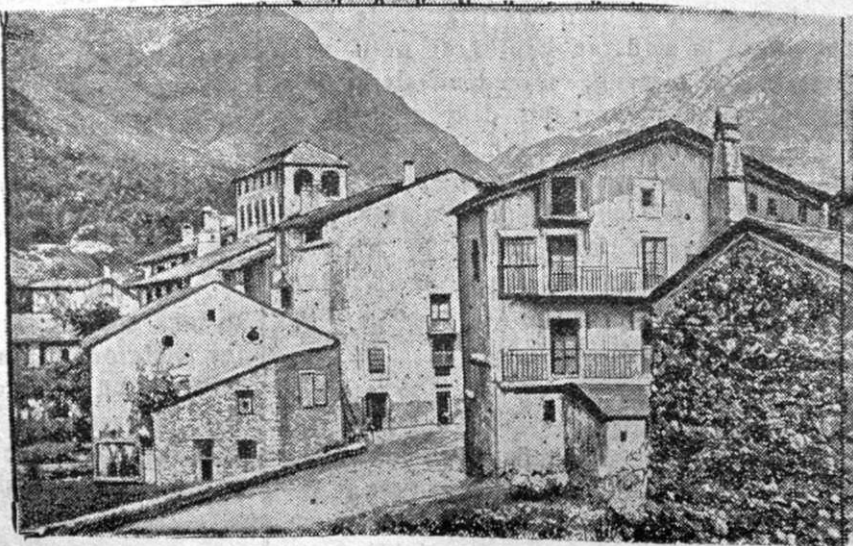
Legea apoi scoate dela conversiune pe cei cari nu sunt plugari, ori datoriile lor nu le-au făcut pentru agricultură.

Și anume: se vor împărtăși de conversiune muncitorii de pământ, preoții, învățătorii, pensionarii, meseriași și funcționarii comunali sătești sub 20 jugăre, fără nici o condițiune, cei cu peste 20 jugăre numai dacă datoria pe jugăr nu e mai mare de 10 mii Lei de arător și pășune, ori 25,000 Lei de jugărul de vie, de asemenea numai dacă poate dovedi că 80 la sută din datorie i-se trage din cumpărări de pământ ori alte cheltueli în legătură cu lucrarea pământului. — Nu se bucură de conversiune cei a căror datorie de jugăr nu trece de 150 Lei la bănci, ori de 300 Lei la băncile populare.

În tot timpul de 18 luni datorașii

Din cea mai mică țară a lumii

Cea mai mică țară a lumii este fără îndoială Andorra, dela granița dintre Franța și Spania. Ea are 5 mii locuitori, dintre cari 40 sunt soldați. Această țărișoară este independentă dela anul 1278, ea a fost cândva a episcopului din Urgeln. Ea stă sub protectoratul președintelui republicii franceze. Chipul nostru înfățișează o stradă din capitala țării, care se numește Andorra-La-Viella și are 478 locuitori zi: patru sute șaptezeci și opt.

pot face înțelegeri cu creditorii, și a-nume pentru datoriile celor cu până la 20 jugăre, declarațiile părților despre învoială vor fi certificate de primarii satelor, iar a celor cu peste 20 jugăre, de judecătorii și notarii publici.

Băncile cari au dat împrumuturi țărănești cel puțin de 30 la sută, vor avea dreptul să plătească depunătorilor — în timpul celor 18 luni — numai o parte din depunere, în rate lunare, după cum va hotărî Banca Națională. — Vor avea drept la scăderea datoriilor și cei a căror moșii au fost pustiite de război, dacă vor dovedi că 80 la sută din banii împrumutați i-au folosit pentru punerea în rând a gospodăriei lor.

Dl Maniu a spus că scopul acestei legi este următorul: 1. Să dea o amânare (moratoriu) de 18 luni pentru toată lumea, fie că are sau nu dreptul să fie asanat (ușurat la datorie). 2. Să nu se împărtășească de conversiune cei cari n'au nici în clin nici în mănecă cu lucrarea pământului. 3. Să se învie umblarea banului și datorasi să nu uite de tot că dacă li-se fac înlesniri de plată, tot nu au încetat de a fi datori și astfel cei cari pot plăti să plătească, fiindcă pe ei se ușurează. De aceea s'a pus în lege plățirea unor procente mici, ca să le poată plăti toată lumea, iar cine n'a voi nici așa să plătească, va pica afară din conversiune și va plăti de sila jucătorului.

În chipul acesta se face dreptate și celor datori, cari sunt ajutamați, dar nu ajung să-și piardă banii de tot nici cei cari și-au pus agonisala la bănci sau și-au dat truda lor împrumut unuia sau altuia.

În chipul acesta se nădăjduște, că banul, — care e ca sângele în trupul omului, — va începe din nou să umble, să circule.

*

Și fiindcă am scris mai pe larg despre conversiune, vom scurta celelalte noutăți politice.

Ministerul în vederea *alegerilor comunale*, a dat ordin, ca până la 15 Octombrie să fie împărțite de către primării toate carnetele de alegător, în cinste.

Pe capul funcționarilor și a pensionarilor va cădea în curând o nouă pacoste. — Guvernul, cu ajutorul Parlamentului — le va scădea din nou plățile, din cauza lipsei mari de bani din casa statului. De aici se vede că dacă plugarului — care-i talpa țării — îi merge rău, întind din grumaz și domniile dela orașe.

Năcazurile și sărăcia a pus pe drumuri pe *subofițerii pensionari*, cari, ne mai putând răbda neplata pensiei, s'au pus pe drumuri și au apucat spre București să-și ceară drepturile.

Duminecă au avut loc două *alegeri partiale*. În județul Hunedoara a fost ales deputat candidatul partidului național-țărănesc dl Dr Zaharia Boila, directorul gazetei Patria din Cluj, iar la Făgăraș a fost ales senator tot omul guvernului, dl Dr Aurel Dobrescu, fost subsecretar de stat, cari avuseră nenorocul să cază la alegerile din Iulie.

În săptămâna care s'a scurs țara noastră a fost vizitată de dl Douglas Mac Arthur, șeful marelui stat major al

armatei americane, și a fost primit și de Majestatea Sa Regele la Sinaia. Tot în zilele acestea au sosit la Constanța câteva corăbii de război engleze. La primirea lor a luat parte și M. S. Carol II, însoțit de dl primministru Vaida-Voevod.

În aceste vremuri grele cade atât de bine sufletelor creștinești să primească cuvinte de mângâiere și îmbărbătare din partea marilor păstori sufletești, cari sunt vlădicii. Cuvinte de mângâiere, îmbărbătare și dragoste frățească a dus Ilustritatea Sa episcopul Dr Iuliu Hossu dela Cluj în mijlocul credincioșilor săi din Munții Apuseni, iar Preasfințitul Dr. Alexandru Rusu dela Baia Mare fraților mărginași din Maramureș. Numai astfel turma credincioasă poate fi condusă pe cărările mântuirii sufletești.

*

În străinătate, lucrurile în loc să meargă spre întărirea mult doritei păci, parecă se tulbură. Germania ceruse să se poată înarma la fel cu celelalte țări. Primministrul francez, dl Herriot vede în aceasta o amenințare a liniștii Europei și în primul rând a Franței, contra căreia se îndreaptă în primul rând ura și setea de răzbunare a Nemților.

Pe când la Geneva în *conferința desarmării* și în a 68-a ședință (a 13-a adunare generală) a Societății națiunilor se vorbește despre pace și imputinarea armelor și a soldaților, conducătorii celor două mari popoare: Nemții și Francezii, sunt la cușite.

La Geneva e vorba ca trimișii români să stea de vorbă cu cei ai Rusiei, pentru a statornici o învoială de bunăvecinătate.

Dl Titulescu pare a se fi supărat cu guvernul, căci dela Viena în loc să o apuce spre Geneva, unde era așteptat, a apucat-o spre Londra.

În Macedonia și Tracia a fost un puternic *cutremur de pământ*, dărâmand câteva sate și îngropând peste 200 oameni.

În Ungaria a căzut guvernul lui Károlyi Gyula și e vorba, că va urma iarăși contele Bethlen.

Marele apostol al libertății Indiilor, *Mahatma Gandhi*, pe care Englezii l-au fost aruncat în închisoare, și-a pus în gând să se omoare prin foame, fiindcă preoții indieni, așa zișii brahmani, nu se învoesc să capete drept de vot și oamenii mai de jos, numiți paria — un fel de țigani, pe cari după credința lor indienii din clasele mai înalte îi socotesc de spurcați. Prorocul Gandhi în acest fel socotește să deștepte de cap pe patrioții săi întunecați la minte sau învârtoșați la inimă. Aceasta este cauza adevărată pentru care vrea să moară dl Gandhi și nu cea spusă de noi în numărul trecut s'a dat după gazetele englezești, iar cea de acuma după cele nemțești.

În *Grecia* au fost alegeri noi și tot bătrânul și cumintele Venizelos a ieșit învingător.

În *Rusia* țărani se împotrivesc cu puterea să-și dea bucatele pe nimica celor ce le rechiziționează pe sama statului. — Oazanal satanei încă tot fierbe în țara cea nesfârșită.

Cor.

Sărbătoare religioasă la Bicazul Ardelean

Parohia Telec din Bicazul ardelean (jud. Ciuc), unde de câțiva ani păstorește pâr. Dr. Coriolan Sabău, în zilele de 14—15 Sept. (Înălțarea sfintei Cruci) a avut o mare sărbătoare religioasă, împlinirea a o sută de ani dela sfințirea bisericii.

O sută de ani au trecut decând modesta dar frumoasa bisericuță dela granița veche a Moldovii a început să verse valuri de mângâiere în inimile obidite înainte vreme din cauza asupririlor din partea celor străini de neamul nostru, cărora bravii bicăjenii cu portul și obiceiurile lor moldovenești, le steteau ca un spine în ochi — mai cu seamă că în jurul lor dinspre Ardeal, sunt numai sate în majoritate săcuiești. Dela războiu încoace aceeași urmași de plăieși sunt amărâți din cauza negrei sărăcii, care asupra lor parcă își rânjește dinții mai cumplit decât asupra altor locuitori din ținuturi nuntoase.

În zilele de 14 și 15 Septembrie, inimile lor, pentru un moment, își mai uită grijile și năcazurile de toate zilele, căci bisericuța lor de pe colină era plină de lume, nu numai între pereții învechiți, ei și vastul cimiter, așa încât sfintele slujbe au trebuit să se facă afară în liber.

Încă din zori, colțurosul și întortochiatul drum de peste Bălaj, era plin de credincioși cari veneau dela Tulgheș, Corbu, Capul Corbului, Borsec, Bilbor și până la îndepărtata Toplița. Pe alt drum, tot asemenea de întortochiat și de neîngrijit ca și cel de peste Bălaj, veneau credincioșii de pe Putna, Ditrău și de către Ghimeș și Gheorgheni; apoi de pela Dâmuc și de către Chei. Ba veneau și de către vechea Moldovă, de pela Ticoș, Neagra, Tașca, Bicazul moldovean, și până de pela Ciahla, Hangu, Bistricioara, ș. a.

Pâr. protopop Artemie Boeriu din Gheorgheni celebra cele sfinte ajutat de preotul local pâr. Dr. Coriolan Sabău, și de pâr. Cojocariu din Corbu, Sojol din Bilbor, Arieșan din Ditrău, Moldovan din Vălișoara, Busoiu din Dâmuc, Căndea din Bicaz, Barna din Valea Jidanului și Preacuvioșia sa Tălmăcel din Bacău.

În spre seara zilei de 14, după vecernie s'au slujit tradiționalele „Panachide” în cimitirul iluminat. Crucea mare rusească ridicată de soldații ruși și mermintele eroilor cari și-au fost dat viața prin acele locuri, aduceau tuturor aminte de vremurile de bejanie și de pribegie; iar din inimi isvoră un suspin ușurat la sunetul cântării: „Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, în vremea vieții mele nu mă lăsa, ajutorului omeneș nu mă încredința; ci însași mă sprijinește și te îndură spre mine”.

La Liturghie, pâr. protopop Boeriu, printre cuvântare mișcătoare a știut să stoarcă șiroaie de lacrimi din ochii mulțimii, iar la vecernie preacuvioșia Sa pâr. Tălmăcel de asemenea.

Numai a treia zi tăcutul Teles rămase iarăși singur ca înainte. Turnul bisericii, ca și un deget uriaș, parcă ar arăta spre cer, aducându-ne nouă și generațiilor viitoare aminte de toate câte s'au schimbat și s'au întâmplat într'o sută de ani, adecă dela 15 Septembrie 1832, când biserica din Telec a fost târnosită, și până astăzi. Glasul dulce al clopotului face să răsune vâile și culmile, și parcă ar zice tuturor acelor cari voiau să înțeleagă: „Toate cele omenești sunt trecătoare și schimbăcioase, numai tu Doamne ești același și anii tăi nu se vor imputina”.

N. L.

Liturghia vagabonzilor

În fiecare Duminică, în zorile zilei, când roua acopere încă iarba din preajma treptelor ce duc la biserică „Sacré-Coer” — „sfânta inimă”, vagabonzii Parisului se adună în fața acestei sfinte biserici și așteaptă să li-se deschidă porțile spre a fi de față la „slujba lor”. Ei nu murmură, că sunt nevoiți să se scoale atât de devreme, pentru că sunt siguri, că ceilalți credincioși, cari vin mai târziu, nu sunt bucuroși să stea alături cu ei în aceleași bănci. Trebuie adevărat să se știe, că la Paris și peste tot în biserică apuseană catolică se fac zilnic mai multe sfinte liturghii, începând cu „liturghia vagabonzilor” dela orele 4 ori 5 dimineața și până la liturghia parfumată, dela 12.

Când ușile se deschid, vagabonzii intră în biserică și se îngrămădesc pe bănci, ținându-și strâns pe genunchi micul pachetel, în care își poartă singurul lor avut.

Intră apoi preotul, începe sf. liturgie, iară la evanghelie le vorbește, ca un adevărat părinte, de Dumnezeu, de dragostea lui cea mare și de mila lui nesecatuită. Ii îndeamnă apoi să iubească pe Dumnezeu, să se iubească unii pe alții și să se gândească întotdeauna, că n'au numai un stomac flămând, ci și un suflet, pe care trebuie să și-l hrănească.

Vagabonzii foarte mult își iubesc pe preotul lor și-i zic „profesor”, cântă împreună cu el, se spovedesc și se cuminecă, iar la sfârșitul slujbei preotul le împărțește hainele, mâncările și banii pe cari i-a cerșit pentru ei în cursul săptămânei.

Nu-i așa că au minunat preot vagabonzii Parisului?

Senatorul Dr. Ioan Bianu în mijlocul sătenilor

Mai săptămânile trecute, a răsunat în câteva comune din jud. Târnava-Mică o mare bucurie și mulțumire sufletească, arătând și mai mult că durerile de azi nu le produce atât sărăcia cât neomenia, viclesugul și minciuna, care stăpânesc din ce în ce mai mult lucrările oamenilor.

Un om de treabă este acela care își face rândul lucrurilor lui în așa fel încât toți ceilalți să n'aibă nimic de băgat vină; păpușarul să nu te mintă asupra timpului și nici asupra materialului care-l pune în păpuși; funcționarul din birou să nu-ți spună „așteaptă” că n'am timp atunci când de fapt el are timp; ori, ca să mergem și la domni mai mari, deputații și miniștrii țării să lucreze toți și cu adevărat pentru țară, așa cum făgăduesc în timpul alegerilor.

Desigur suntem departe de a fi toți oamenii, la noi în țară, de omenie, așa cum îi cere învățătura Sfintei Scripturi. Tocmai de aceea începăturile bune cari se fac trebuie luate în seamă. Un astfel de început, în viața politică a satelor, a făcut dl senator al județului Târnava Mică Dr. Ioan Bianu avocat în Blaj, cu ocazia călătoriei sale prin comunele: Crăciunelul de jos, Bucerdea, Sâncel, Ielod ș. a., arătând că se găsesc și astăzi oameni cari iubesc într'adevăr țărani, așa după cum toți politicienii declară în alegeri.

În opririle DSale prin comune, a produs tuturor bucurie prin faptul că la toți le-a ridicat câte o grijă de pe inimă, ori că acolo, unde necazul era mare, a promis tot sprijinul său.

Aceste eșiri de ale parlamentarilor între țărani, și după ce și-au dat aceștia votul, nu se prea întâmplă des. Unii poate n'au timp, alții nu vor să mai știe de nimeni, văzându-se în scaunele cu barșon, cu toții ar trebui însă să facă mai

mult pentru dovedirea dragostei lor față de alegători, de care spune lumea că nu prea au.

O astfel de dragoste are dl Dr. Ioan Bianu, care însuși este fiu de țăran din jud. Târnava Mică și care a dat multe sfaturi sătenilor prin gazetele din Blaj. Chiar în viața politică dsa este în strânsă legătură cu satele. Oamenii de pe Târnava știu că în multe comune DSa a fost primul vestitor al României Mari, în timpuri când satele îl așteptau cu porți de verdeață și covoare. În călătoriile de acum, arătând greutățile țării, sfătuiind pe oameni la muncă cinstită și la răbdare, adunând multe jalbe, pentru a le isprăvi pe la cei mai mari, DSa este iarăși un vestitor al unor vremuri mai bune și mai de omenie, așa cum le dorim cu toții. Până acum a fost numai începutul. Călătoriile vor continua și deaceia e bine să știe oamenii înainte și să fie gata a-și spune necazurile.

De sigur că nu numai țărani pot vedea aici un început bun, dar chiar și ceilalți deputați și senatori, cari sunt tot de țărani aleși, ar trebui să se convingă că numai în felul cum face dl Bianu se poate readuce vechea încredere care exista între oamenii dela sate și între cei învățați dela orașe.

Aceștia sunt conducătorii care ne trebuie și când toți vor face așa, desigur că mai multă bună înțelegere va fi în lume și binele va lua locul răului de azi.

Un cetățean

Cuminte om mai e dl Mussolini!

Țara noastră a făcut greșeli ne mai pomenite. A plătit din banii noștri a tuturor, la bănci cari se prăbușeau, cheltuind astfel miliarde, în aceeași vreme când funcționarii și pensionarii statului mureau de foame.

Nu așa dl Mussolini, ministrul președinte al Italiei. D. Sa a declarat unui ziarist francez: „Statul nu trebuie să scoată dela perire nici o bancă. Eu am lăsat să fie duse la mormânt multe bănci. Am preferat (mai bine am voit) să le las să moară, decât să așez noi sarcini nedrepte în spinarea cetățenilor italieni, sarcini din ce în ce mai grele, ca să mântuesc pe ticăloși, megalomani (oameni atinși de nebunia măririlor, cari adevărat se cred oameni mari) și hoți.

Eu nu încurajez pe oamenii ticăloși, pe aceia mai ales nu, cari, ajungând la faliment, au datorie mai mare de 50 la sută a averii lor. Pe unii ca aceștia îi întemnițez. Iar dacă recad din nou în același păcat, primesc pedeapsă până la 10 ani închisoare. Așa a pățit bancherul Manzini, care a fost osândit la 17 ani iar fiul lui la 12 ani.

Pe toți aceia cari mi-se par ticăloși, chiar dacă nu spune legea, eu îi trimit pe vreo insulă îndepărtată. Am format un tribunal excepțional, compus din prefect, căpitanul carabinieri (jandarmilor) și secretarul partidului fascist. Într-o oră sau două totul este terminat. În chipul acesta am trimis pe Gualino în insule”.

Dle Mussolini, n'ai putea veni și în România, să faci puțină rânduială, cu datoriții mai ales?

Iar se schimbă ora. Potrivit legii din 2 Aprilie 1932, în noaptea care este înaintea celei dintâi Duminici a lunii Octomvrie a fiecărui an, ora 1 se va schimba deodată în ora 24 (12 noaptea). Așadar, în noaptea de Sâmbătă (1 Octomvrie) spre Duminică (2 Octomvrie) toate ceasurile vor fi date cu o oră înapoi, ora 1 după miezul nopții devenind ora 24 (12 la miezul nopții).

Examenul de bacalaureat din Blaj. La examenul de bacalaureat dela liceul de băieți din Blaj dau examen elevii și elevele liceelor de băieți și fete din Blaj, a liceului Aurel Vlaicu din Orăștie, al liceului de băieți din Dumbrăveni și Sighișoara, al celui evanghelic luteran din Sighișoara, și Mediaș al celui romano catolic din Alba Iulia și al celui evanghelic reformat din Aiud. Președintele comisiei este dl profesor universitar dela Cluj Dr. Alexandru Borza, iar membri următorii domni profesori: Al. Lupeanu din Blaj la l. română, Pierre Chanier din Alba Iulia la l. franceză, Horla Teculescu din Sighișoara la filozofie și drept, Dr. Coriolan Suciu din Blaj la istorie, dna Emilia Hopârtean din Blaj la Geografie și Traian Cuculan din Sibiu la matematică și fizică. La acest examen s'au prezentat 121 candidați.

Exercițiile spirituale pentru preoții din dieceza Lugoj. În zilele de 16—20 August s'au ținut și la Lugoj exerciții spirituale pentru preoții din dieceză. Predicile le-a rostit însuși Exelența Sa episcopul Alexandru. Au luat parte mai mulți protopopi și preoți, cari au mers foarte mângâiați la turmele lor.

Cel mai mare vapor din lume. Acum se face în Franța cel mai mare vapor din lume. Acest vapor va avea o lungime de 303 metri și o lărgime de 35 metri, iar mașinele sunt de 160 mii cal putere. O vâslă a vaporului are o greutate de 120 mii kilograme.

Gazetele cari trăiesc de pe spinarea județelor, orașelor și comunelor s'au fript deocamdată, pentru că dl ministru de interne a dat aspră poruncă tuturor prefecturilor și primăriilor dela orașe, să nu mai aboneze din banii județelor și orașelor nici un fel de ziare sau cărți. Prin urmare, orice plăți se vor mai face pentru abonamente la gazete, pentru cumpărări de broșuri și bilete de teatru și diferite serbări, ministerul le va pune în sarcina aceluia care a îngăduit sau poruncit să se plătească.

A abzis episcopul Sașilor din Ardeal. Implinind 80 de ani de viață, bătrânul episcop luteran dela Sibiu, Dr. Fr. Teutsch s'a retras în penziune pe data de 19 Septembrie, urmând ca la 14 Noemvrie să se aleagă altul în locul lui. Bătrânul episcop Teutsch a fost un om de mare valoare, foarte de omenie, mare învățat și mare orator.

Călugării fac roditoare o insulă. La 40 de kilometri de Scoția de lângă Anglia se află insula St. Kilda, care este de 3 kilometri de lată și 4½ lungă. De sute de ani încearcă câteva familii de țărani să facă rodnică această insulă. Totul a fost zadarnic, cele 36 familii s'au întors de curând în Scoția spunând că n'au isbutit să producă pe insula aceea chiar nimica. Pe urma acestei declarații a cumpărat această insulă contele catolic Dumfries, care a cinstit-o unor călugări, cărora le-a ridicat acolo casă și biserică, cu condiția de a o face roditoare. Călugării s'au legat la aceasta și au plecat la lucru. Trebuie știut, în legătură cu aceasta,

că cele mai multe pământuri roditoare astăzi din Germania, Franța, Anglia, Italia și țările de nord, călugării le-au făcut roditoare.

O roadă bogată în Italia. Străduințele lui Mussolini, de a se produce cât mai mult grâu în Italia, au izbutit. În ziua de 24 Septembrie dl. Mussolini a anunțat, în ședința comitetului național al grâului, că roada din anul acesta face 75 milioane 150 mii chintale (măști metrice) și că aceasta e cea mai bună roadă de până acuma a Italiei, cu toate că suprafața însămânțată nu a fost sporită față de anul trecut. În forma aceasta „de azi înainte italienii vor mânca pâine italiană” și-a încheiat dl. Mussolini vorbirea.

Animalele pot număra. Un învățat american a găsit, că un papagal poate să numere până la 4 iar alte animale pot să numere și mai mult. După multe încercări, el a găsit că cloara poate număra până la 10, cănele până la 25 și pisica până la 6. Calul însă e și mai cuminte. El poate număra până la 30.

S'a sculat din sicriu. În comuna Mol din Austria murise mai zilele trecute soția de 70 de ani a plugarului Anton Köbner. Ai casei au anunțat moartea în regulă la primărie și la oficiul parohial, au așezat-o într'un sicriu de metal, au aprins luminele și i-au ținut priveghiu, când, în ziua îngropării, deodată observă că bătrâna se mișcă, își deschide ochii, se scoală și cere un pahar cu apă. Cei adunați la mort au luat-o care încotro, cu frica în spate, iară moarta s'a sculat singură, s'a scoborât din sicriu și și-a văzut de lucruri.

Câți cardinali mai sunt. În ziua de 29 August a murit cardinalul Van Rossum, care a fost olandez de origine, în vârstă de 78 ani. Prin moartea lui Van Rossum numărul cardinalilor a scăzut la 53, dintre cari 27 nu sunt italieni, așadar aproape jumătate. Dintre cei 24 cardinali cari locuiesc la Roma următorii patru cardinali nu sunt italieni: Ehrle și Frühwirth germani, Lépicier francez și Segura y Saenz spaniol. Cardinali se numesc sfinții cei mai de aproape ai Papei, cari și aleg, din sânul lor, pe Papa dela Roma.

S'a preoțit un conte persian. Contele (groful) Nicolae Markarofi a fost hirotonit zilele trecute, în Viena, de preot catolic. Tatăl său fusese de religia armeno ortodoxă, mamăsa catolică. Pe când era acest conte de 11 ani, a văzut cu ochii, cum au omorât Turcii pe mamă-sa. Rudenile i-au dus apoi într'o mănăstire rusească, unde de pe atunci încă arăta mare înclinare spre religia mamă-sa. Rând pe rând s'a convins deplin că numai în biserica cea catolică poate afla liniște sufletească, a făcut deci trecerea, apoi a intrat într'un seminar, unde a făcut studiile teologice, pe cari după ce le-a terminat a fost hirotonit zilele trecute întru preot.

La 668 metri sub apă. Din Hamilton, insulele Bermude, a sosit știrea la Londra, că învățatul Beebe s'a scoborât la o adâncime de 668 metri sub apa mării, și de acolo a spus, prin radio, toate năcazurile prin cari a trecut. Ca să nu-l nimească greutatea apei, el s'a închis într'un balon de oțel, asemător aceluia cu care profesorul Piccard s'a ridicat în stratosferă (peste 10 mil de metri în sus). Amândoi acești mari învățați fac prin aceasta foarte mari servicii științei și omenirii peste tot.

Mare foc în comuna Arbore (Suceava). În ziua de 23 Septembrie s'a aprins

în comuna Arbore din județul Suceava (Bucovina) fabrica de cherestea alui Moses Wolf Haas. Oricât au încercat locuitorii îngroziți să stângă focul, n'au izbutit, ba s'au mai aprins și 11 case de ale locuitorilor din jur, arzând până la temelie. Pagubele sunt foarte mari. Jandarmii au început să cerceteze, nu cumva a aprins fabrica jidanul însuși, după ce ea a fost asigurată pe o sumă foarte mare.

Unul care depune jurământul după doi ani de închisoare. În fața consiliului de război din Timișoara a venit spre judecare zilele trecute procesul soldatului Gheorghe Ciocan, din regimentul 93 infanterie, care, fiind încorporat cu contingentul 1930 și fiind pocăit, n'a voit să depună jurământul nici să pună mâna pe armă. Pentru aceasta el a fost osândit la 2 ani închisoare. Scăpând din închisoare și adus la regiment, Ciocan a refuzat din nou să-și facă datoria, pentru care faptă a fost adus din nou în fața consiliului. Ciocan de astă dată s'a înmuiat și a făgăduit că se va supune. Președintele consiliului atunci l-a dat pe mâna santinelor cari, după 2 ore, au raportat că Ciocan a depus jurământul și a luat arma în mână. Dacă nu, mai căpăta încă patru ani, și tot așa și iar așa.

Colorarea de doliu la diferite neamuri. Nu toate neamurile din lume au colorarea de doliu cea neagră. Astfel în Turcia colorarea de doliu este cea albastră, în Egipt cea ruginie, în Abisinia cea cenușie și în China și Japonia cea albă.

Atâția profesori avem, de putem împrumuta și altor țări. În Moldova au fost vacante 120 catedre pentru profesori suplinitori. S'au prezentat nu mai puțin de 1000 de inși, având toți examenul de licență, seminarului pedagogic, iar vre-o 40 chiar și doctoratul. Toți cei rămași fără post ar trebui să meargă la fostul ministru al instrucțiunii Dr. Angelescu, care a deschis gimnaziile și liceele pe toate răzvoarele și astfel a înmulțit numărul cărturarilor de așa încât acuma stau peritori de foame acasă la părinți. Dl. dr. Angelescu este unul dintre cei mai bogați oameni ai României și ar avea cu ce-i ținea, chiar dacă ar mai fi pe atâția.

Cu maimuța nu-l de a glumi. Din menajeria (loc unde se arată fei de fei de animale rare și din alte țări străine) lui Marcu Levensohn din Galați a scăpat, în ziua de 20 Septembrie, o maimuță, care se plimba prin parcul orașului. Tinerii Ene Constantin și Pavel Eftimie, funcționari la o bancă din Galați, zărindu-o au voit să se joace cu ea. Maimuța dracului însă s'a repezit la ei, l-a mușcat pe unul de pulpa piciorului, iar pe cela-

lalt de plept, așa că au trebuit să meargă în spital. Poliștii apoi au prins maimuța și au predat-o proprietarului menajeriei.

Otrăviți cu carne dela vită bolnavă. Un țaran din Jaj (Jugoslavia) a tălat o vacă atinsă de ciurma vacilor și a vândut carnea la vecini. Cinci inși, cari au mâncat din această carne, au murit după 24 de ceasuri, între chinurile cele mai groaznice, iar alți opt au fost transportați la spital, unde se luptă cu moartea.

Un sătean întors acasă după 60 de ani de vagabondare. La spitalul din orașul Câmpulung (Muscel) stă un bătrân de peste 70 ani, care a căzut pe cale, întorcându-se acasă după 60 ani de vagabondare prin străinătate. El a rămas foarte mirat de schimbările văzute în oraș.

Copiii recunoscători. Vre-o trei milioane, de copii din toată Italia, prin îngrijirea învățătorilor lor au adunat, dând fiecare câte 10 centime (cam 85 de bani de fiecare copil) o mare sumă de bani, cu ajutorul căreia s'a ridica un monument scriitorului Edmondo de Amicis. Acest scriitor, toată viața lui, a scris o mulțime de cărți, potrivite anume pentru copii. Și acum copiii italieni își arată recunoștința față de el.

Noi încă avem scriitori, cari au scris povești frumoase pentru copii, cum sunt Ion Creangă și Petre Ispirescu. Noi nu ne-am putea arăta recunoștința față de ei, ca și copiii italieni?

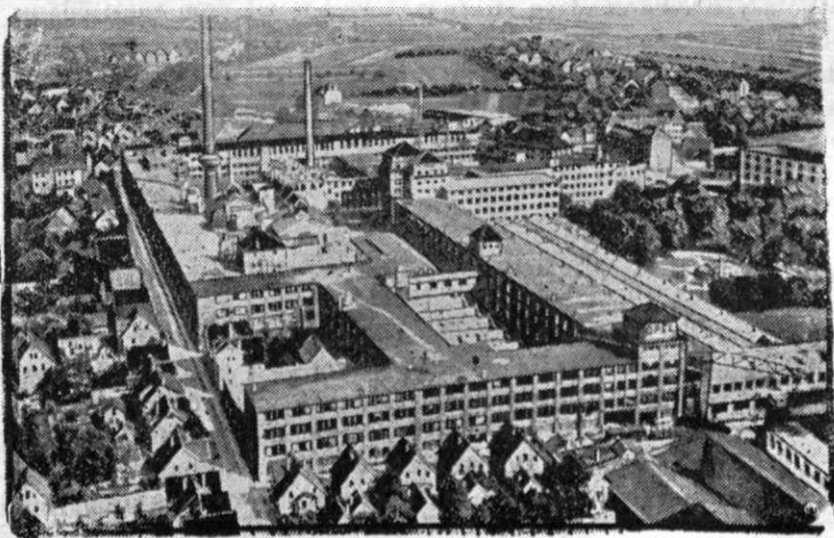
Calii dorm în picioare. S'a socotit, că din zece cai, cel puțin patru au obiceiul să doarmă în picioare. Calul când e obosit nu vrea să se culce jos, par'că își dă seama, că nu se va mai putea scula. Calul care doarme în picioare, se sprijinește pe 3 picioare, lăsând pe al patrulea să se odihnească. Inșă e primejdios, căci poate cădea să-și rupă vre-un picior.

Mulțumită publică. Domnul Liviu Pop, notar în Căpâlna de jos, a dăruit pe sama sfintei biserici române unite din Veseuș un apostolier în preț de 400 Lei, pentru care faptă creștinească i-se aduce mulțumită și pe calea aceasta din partea comitetului bisericesc. Emil Faust paroh.

Răscoală într'o comună românească din Cehoslovacia. În comuna Apșa de jos din Cehoslovacia vre'o 300 de țărani au atacat pe perceptorul venit ca să încaseze dările și pe trei jandarmi cari săriseră în ajutor, rănindu-i grav. Ei au crezut bagseama că sunt în România, unde toate se

O fabrică puternică

Una dintre cele mai puternice fabrici de automobile din Germania, fabricile Opel din Rüsselsheim, se vede pe chipul acesta. Pe cât este de mare și de frumoasă, pe atât de mult este jălită acuma, fiindcă, din cauza crizei, a trebuit să o vândă celei mai bogate companii din America, lui General Motors Company. Germanii sunt foarte năcăjiți, pentru că prin aceasta se văd dați înapoi Americanilor.

iertă. Dar telefonându-se după ajutor, au venit alți jandarmi, cari, și-au răzbunat amar, omorând 6 țărani, răbind greu pe alți 20 și ducând legați spre temniță vreo 50.

Câți șomeri are Germania. Noi ne tot plângem că e rău, și că murim de foame, dar nu vrem să înțelegem că la noi e rău pe lângă alte țări. Astfel de pildă în Germania au fost în ziua de 15 Septembrie nu mai puțin de 5 milioane 261 mii șomeri (oameni fără lucru), cu 38 mii mai mulți decât la 31 August a acestui an.

† **Mircea Puia**, unicul copilăș, de doi ani și jumătate, al dlui profesor Laurean Puia dela Ilceul de băeți și al doamnei profesoare Virginia n. Dumitrescu dela Școala Normală de fete din Blaj, s'a stins, după o boală grea de 3 zile, Luni dimineața la orele 8, lăsându-și în jale de nedescris părinții. Colegii, colegele și mai ales elevele părinților l-au acoperit cu flori și l-au petrecut cu mare jale la mormânt, Marți după amiază pe la orele 5, iar elevele din clasa VII. normală au cântat o preafrumoasă și pătrunzătoare cântare, înainte de a se pleca cu mortul spre mormânt. Rugăm pe Domnul milelor și al iubirei de oameni, să mângăie pe nefericiții părinți în marea și nemărginita lor jale.

Cum a murit Gorguloff

Cetitorii noștri își vor aduce aminte de omorrea lui Doumer, fostul președinte al Franței, prin un anume Gorguloff. După ce a fost prins, Gorguloff a fost judecat la moarte, a cerut apoi iertare dela noul președinte al Franței, dl Lebrun, acesta însă nu i-a dat-o. În ziua de 14 Septembrie, la ora 5 și 52 minute dimineața lui Gorguloff i-s'a tăiat capul prin ghilotină.

Când au intrat dimineața magistrații și cei doi apărători ai săi în celulă și i-au trezit din somn, Gorguloff nu s'a arătat nici de cum speriat. Mai întâi a ascultat sfânta liturghie, slujită de preotul rus Giley, s'a spovedit și cuminecat, apoi a beut trei pahare de rom și pe urmă a declarat, că este gata de drum.

Imbrăcat în haina celor osândiți la moarte, Gorguloff a fost urcat în trăsură osândiților la moarte. Lângă vizitiu a luat loc Daibier, călăul.

Liniștit, cu pasul mărunț, surăzător, Gorguloff coboară din trăsură și se îndreaptă spre ghilotină (mașină cu care se taie capul celor osândiți la moarte în Franța).

Preotul rus Giley l-a imbrățișat, deasemenea și apărătorul lui, Henry Gerand. Mulțimea, care venise încă de cu noapte, s'a descoperit, garda a predat armele.

Când se afla în fața ghilotinei, Gorguloff s'a adresat publicului zicând: „Cer iertare tuturor. Nu sunt nici monarhist, nici comunist. Mor pentru ideea mea, ca toți rușii împiați de bolșevici“. Pe când se afla în trăsură a mai spus, că nu păstrează ură Franței, și că n'avea nimic împotriva președintelui Franței, pe care l-a omorât numai pentru o idee. A însăreimat apoi pe advocații săi, să ceară iertare soției sale, iar copilul să-l crească în ideile pentru cari moare el.

În clipita când spunea: „Iertare tuturor; Rusie, o patria mea“, călăii l-au apucat și l-au împins cu capul sub cuțit. În aceeași clipită Daibier, șeful călăilor, a tras de frânghie și cuțitul, grozav de marele cuțit, a căzut cu zgomot pe gâtul lui Gorguloff, retezându-l.

Ideia pentru care a murit Gorguloff era, că fostul președinte Doumer este de vină, că s'au imputernicit atât de mult bolșevicii

în Rusia. Dacă președintele Doumer ar fi voit, Rusia era acuma scăpată de bolșevici. Rusia nu poate fi scăpată de bolșevici decât prin voința tare a unei puteri mari ca Franța. Asta a fost ideea lui Gorguloff, care era medic și prin urmare om învățat.

Păstrarea proaspătă a laptelui. Laptele se poate păstra proaspăt mai multe zile, dacă se pune în vasul cu lapte frunze de hirean. Frunzele trebuie spălate mai întâiu. Frunzele de hirean împiedecă acirea laptelui.

Tămăduirea coșurilor de pe obraz. Coșurile de pe obraz se pot tămădui, spălând obrazul în fiecare dimineață cu apă de ploaie în care a stat vreme de o zi un mănunchi de pătrânjel. După spălare, se freacă obrazul cu frunzele din apă și se lasă pielea să se usuce fără a o șterge sau spăla.

Tusa și durerile de piept se pot vindeca foarte ușor, dacă se bea zilnic ceai făcut cu sămburi de gutul. Tusa se mai potolește și cu ceaiul făcut din flori de nalbă, de podbeal, de mac roșu, de toporași sau de luminărică. Acestea buruieni se găsesc peste tot locul și le poate culege ori și cine, pentru ca să le aibă la îndemână în ori ce vreme a anului.

Stărpirea viespiilor. Viespii atacă poamele, mai ales perele și prunele, și sug zeama din ele. Poamele atacate se strică. De aceea trebuie apărate. Apărarea poamelor în contra viespiilor se face așa, că se atârână de crengi mai multe sticle, umplute pe jumătate cu apă îndulcită. Viespii vor căuta mai bucuros să-și stămpere setea din apă îndulcită, decât din poamele de pe pom. În apa îndulcită mulți viespi își vor găsi moartea și astfel se vor stârpi. Trebuie grijit însă ca apa din sticlă să fie proaspătă, nestricată și nedospită.

Petele făcute de muște. Ca muștele să nu peteze obiectele, e bine să se ungă aceste obiecte cu apă în care s'au fiert 3 sau 4 cepe. Obiectele nu se strică de loc, iar mirosul de ceapă alungă muștele și nu le lasă să se așeze pe ele.

Păstrarea strugurilor

Nu toate felurile de struguri se pot păstra timp mai îndelungat. Mai bine se pot păstra strugurii, cari au pielea destul de groasă cum sunt: coarna albă, roșie, neagră și mușcata. Pentru ca să se păstreze bine, strugurii trebuie să fie bine copti și să nu aibă boabe stricate. Boabele stricate trebuie înlăturate. Strugurii pentru păstrare, se tale de pe viță cu o bucată de crenguță. Strugurii tăiați astfel se pun într'un vas cu apă pe o poliță anume făcută, însă strugurii să nu fie înmuiați în apă, ci să stea atârnați deasupra apel. Pentru ca apa să nu se strice repede, se pune cărbune de lemn pisat. Când apa din vas a scăzut, se pune alta, fără să se stropească strugurii. Locul unde se păstrează strugurii, trebuie să se încălzească. Strugurii, cari încep să se strice, trebuie înlăturați. În chipul acesta se pot păstra strugurii până în April și Mai.

Pentru ceice ne trimit articole de publicat în gazetă. Vă mulțumim foarte mult pentru dragostea pe care o arătați gazetei, însă ni-e teamă că ne chiar omorîți cu dragostea. Și iată cum:

Ne trimiteți articole prea lungi, așa că nu suntem în stare să le tipărim nici în 3—4 luni pe toate câte le avem acuma pe masă.

Mai au apoi unii, și răul obiceiul de a se lăuda pe sine înșiși, rugându-ne să nu publicăm sub numele lor această laudă. Alții iarăș se laudă prin alții.

Pentru Dumnezeu, gazeta noastră nu este de aceea făcută ca să lăudăm în ea pe toată lumea, ori trebuie ori nu, și mai ales, ori e vrednic ori nu. Cu astfel de laude, rugămu-vă, lăsați-ne în pace, că altfel odată ne vom mânia și vom publica numele lăudărosului.

Odată am publicat câteva reguli pentru corespondenții de gazete. Vă rugăm observațiile ori, dacă le-ați uitat, le publicăm din nou.

Numai ca să putem ceti toate articolele trimise ne trebuiesc zile întregi, decum să le mai și corectăm, iar decât să refacem o corespondență rău scrisă, mai bucură scriem opt pagini într'una.

Așadară, vă rugăm, trimiteți-ne știri și fapte cât mai multe, însă scrise scurt și la înțeles, iar dacă le aflăm potrivite, fiți siguri că le știm noi lungi și înfrumșea.

Ne-am mâniat într'o zi, văzând atâta amar de scrisoare pe masa redacției și le-am pus pe cântar. Era mai mult de un kilogram.

Să ne vie banii, precum ne vin articolii, n'am fi încărunit de grija gazetei și n'am avea o datorie de peste 600 de mii de Lei după cap!

Redactor: IULIU MAIOR.

Livrăm cuptoare de teracotă, căminuri, cuptoare pentru fiert, după cele mai noi fazoane.

Primim tot felul de reparaturi și reclădiri de teracote vechi, pe lângă răspundere. Obducem pereții cu faiansă, pe lângă prețurile cele mai moderate.

Porubsky & Uhlár

Mediaș, Str. Moara Mare Nr. 2.

(2-3) 102

Comandați cartea de rugăciuni

Lăudați pe Domnul

dela Of. parohial român unit din Arded, j. Satu-mare. Cuprins bogat 236 pagini, format mic.

Prețul în legătură de pânză 30 Lei, legăt. de piele 60 Lei. (103) 1-6

Iubiți cititori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!